

PRAKSISOVERSIGT · DISCIPLINÆRNÆVNET FOR EJENDOMSMÆGLERE

Praksisoversigt over køberformidling og køberrådgivning

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers nye kompetence over køberrådgivere efter LOFE §§ 48-49 (i kraft 1. januar 2024)

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 6 afgørelser · 2013-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Med lov nr. 17 af 14. juni 2023 (lovforslag L 90, folketingssamling 2022-23) blev der for første gang indført egentlige god skik-regler for **køberformidling** og **køberrådgivning** i lov om formidling af fast ejendom m.v. (LOFE). Reglerne trådte i kraft den 1. januar 2024 og gør det muligt at indbringe godkendte ejendomsmæglere, der optræder på køberens side, for Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere – en klageadgang, der havde været afskaffet siden 2015. Denne praksisoversigt gennemgår Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers nye prøvelseskompetence, de krav nævnet stiller til køberformidleren (uafhængighed, oplysnings- og rådgivningspligt, honorarstruktur og afgrænsning til juridisk rådgivning) samt sammenhængen med domstolenes praksis om købers retsstilling. Da reglerne er nye, er Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers konkrete praksis om §§ 48-49 fortsat under opbygning.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kan siden 1. januar 2024 prøve klager over godkendte ejendomsmæglere, der optræder som køberrådgivere, jf. LOFE § 52, stk. 1, og § 48 – en klageadgang der havde været afskaffet siden 2015.
- 02** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kræver, at køberformidleren entydigt varetager køberens interesser, og at enhver rådgivning er relevant, retvisende og fyldestgørende, jf. LOFE § 48, stk. 1.
- 03** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere håndhæver et absolut forbud mod dobbeltrepræsentation: ingen må være repræsentant for både sælger og køber i samme handel, jf. LOFE § 48, stk. 3.
- 04** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kræver en skriftlig rådgivningsaftale indgået FØR rådgivningen ydes, med oplysning om opgaver, vederlag, varighed, uddannelse og ansvarsforsikring, jf. køberrådgivningsbekendtgørelsens § 2.
- 05** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kræver, at køberrådgiveren skriftligt oplyser om enhver væsentlig økonomisk eller personlig interesse samt om provision fra finansiering eller forsikring, jf. LOFE § 48, stk. 4, og bekendtgørelsens § 4.

- 06** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere afviser at behandle klager over advokater, der yder køberrådgivning som led i selvstændig advokatvirksomhed, og over finansielle virksomheder med egne regler, jf. LOFE § 1, stk. 4.
- 07** Køberrådgiverens honorar skal aftales skriftligt på forhånd, herunder om der skal betales, selv hvis køber ikke erhverver ejendommen, jf. bekendtgørelsens § 3.
- 08** Køber skal som forbruger kunne forvente samme faglige standard fra en køberrådgiver, der er godkendt ejendomsmægler, som sælger modtager fra salgsmægleren – det var hovedbegrundelsen for reformen.
- 09** Da reglerne først trådte i kraft 1. januar 2024, er Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers praksis om §§ 48-49 fortsat under opbygning, og der foreligger endnu ikke offentliggjort domstolspraksis specifikt om køberformidlingsreglerne.

§ 1 Et nyt retsgrundlag: køberformidling indført i LOFE med virkning fra 1. januar 2024

Indtil 2024 kunne en forbruger, der købte fast ejendom, ikke klage til Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere over sin egen rådgiver. Da den gældende LOFE trådte i kraft i 2015 (og ophævede lov om omsætning af fast ejendom), blev klageadgangen for køberrådgivere bevidst afskaffet for at tydeliggøre, at ejendomsmægleren er **sælgers** repræsentant. Forarbejderne beskriver retstilstanden før reformen sådan:

"Ejendomsmæglere skal således ikke efter de gældende regler drage omsorg for eller rådgive køber, men har alene pligt til at oplyse køber om relevante forhold ved ejendommen."

Med **lov nr. 17 af 14. juni 2023** (lovforslag L 90, 2022-23 – »Indførelse af regler for køberformidling og skærpelse af sanktionsmulighederne for Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere«) blev LOFE udvidet til også at omfatte **erhvervsmæssig rådgivning eller bistand i forbindelse med køb af fast ejendom**, jf. [LOFE § 1, stk. 1, nr. 3](#). For at adskille salgs- og køberformidling blev kapiteloverskriften til kapitel 5 ændret fra »Ejendomsformidling« til »Formidling af salg af fast ejendom«, mens de nyaffattede [§§ 48-49](#) nu indeholder god skik-reglerne for køberformidleren.

Kernebestemmelsen er [LOFE § 48, stk. 1](#):

"En erhvervsdrivende, der yder rådgivning eller bistand i forbindelse med køb af fast ejendom, skal varetage køberens interesser, og eventuel rådgivning skal være relevant, retvisende og fyldestgørende."

Loven trådte i kraft den 1. januar 2024. Et opmærksomhedspunkt er, at den senest konsoliderede lovbekendtgørelse af LOFE er fra 2021, og at den nye affattelse af §§ 48-49 derfor er **trådt i kraft, men endnu ikke konsolideret** ind i den gældende lovbekendtgørelse – retsstillingen er ikke desto mindre gældende fra ikrafttrædelsesdatoen. Denne oversigt behandler ikke den traditionelle [sælgerformidlingsaftale](#) eller de [skærpede sanktioner](#), som reformen også indførte.

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 1, stk. 1](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48, stk. 1](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 49](#)

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers nye kompetence over køberrådgivere

§ 2

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere er en uafhængig administrativ klageinstans, der behandler klager fra forbrugere over godkendte ejendomsmæglere, og som samtidig udstikker rammerne for god ejendomsmægleriskik. Med reformen blev nævnets kompetence udtrykkeligt udvidet til køberformidling. Efter [LOFE § 52, stk. 1](#) behandler nævnet nu også »klager over, at en ejendomsmægler, der yder rådgivning eller bistand i forbindelse med køb af fast ejendom, har tilsidesat de pligter, som følger af §§ 48-50«.

Nævnets prøvelseskompetence på området har en klar **personel afgrænsning**, der følger af [LOFE § 1, stk. 4](#): selv om de materielle pligter i §§ 48-49 gælder for *enhver* erhvervsdrivende køberrådgiver, kan Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kun prøve klager over **godkendte ejendomsmæglere**. Forarbejderne fremhæver netop dette som reformens kerne:

"... en forbruger, som køber fast ejendom og benytter sig af en køberrådgiver, der er godkendt ejendomsmægler, bør kunne forvente, at køberformidlingen/-rådgivningen udøves efter de samme faglige standarder og på samme niveau som den rådgivning, sælger modtager fra ejendomsmægleren."

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere afviser derimod klager over rådgivere, der falder uden for lovens og bekendtgørelsens anvendelsesområde:

- **Advokater**, der yder køberrådgivning som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed (disse hører under Advokatnævnet, jf. [advokatansvar](#)).
- **Finansielle virksomheder**, i det omfang der er selvstændige regler, som regulerer erhvervet.
- **Jordfordelingsplanlæggere** som led i jordfordelingsprocessen.

Nævnets vurdering er en **legalitets- og god skik-kontrol**: nævnet prøver, om køberrådgiveren har overholdt de konkrete pligter i §§ 48-49 og i [køberrådgivningsbekendtgørelsen](#), mens selve rådgivningens forretningsmæssige hensigtsmæssighed ligger uden for prøvelsen. Da reglerne er nye, citerer nævnet endnu ikke en fast egen praksis på køberformidlingsområdet.

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 1, stk. 4](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52, stk. 1](#)

Hvad Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere lægger vægt på: god skik-kravene til køberformidleren

§ 3

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers vurdering af køberformidleren bygger på et todelt grundlag: de almene god skik-krav i [LOFE § 48](#) og de detaljerede pligter i [køberrådgivningsbekendtgørelsen](#) (udstedt med hjemmel i § 48, stk. 5). Nævnet lægger efter regelgrundlaget afgørende vægt på følgende mønstre:

- **Loyal varetagelse af køberens interesser**. Efter [§ 48, stk. 2](#) skal rådgiveren udføre hvervet omsorgsfuldt, redeligt og loyalt over for køberen, grundigt og samvittighedsfuldt og holde køberen løbende orienteret.

Pligten er formuleret som en spejling af salgsmæglerens pligt over for sælger – blot med køber som den beskyttede part.

- **En forudgående, skriftlig rådgivningsaftale.** Efter bekendtgørelsens § 2 skal aftalen udarbejdes skriftligt, før rådgivningen ydes, og indeholde oplysning om parterne, opgaverne, vederlaget, varigheden, rådgiverens uddannelsesmæssige baggrund samt garantistillelse og ansvarsforsikring. Aftalen skal til enhver tid kunne opsiges af køberen.
- **Et fyldestgørende indblik for køber.** Efter bekendtgørelsens § 5 skal rådgiveren som minimum oplyse køberen om muligheden for rådgiver- og pengeinstitutforbehold, fortrydelsesretten, huseftersynsordningen og købers finansielle risiko, ligesom relevante dokumenter skal fremskaffes og gennemgås, og frister overholdes.
- **Korrekt værdiansættelse.** Foretager rådgiveren en værdiansættelse på vegne af køber, skal der efter § 49 tages hensyn til markedsforholdene, beliggenhed, indretning samt bygningernes alder og tilstand; et uforpligtende prisoverslag uden fysisk besigtigelse skal udtrykkeligt oplyses som sådant.
- **Fortrolighed.** Efter bekendtgørelsens § 11 må rådgiveren ikke videregive eller udnytte fortrolige oplysninger.

Bevismæssigt indebærer kravet om skriftlighed, at **dokumentationen for rådgivningsaftalen og dens indhold reelt påhviler køberrådgiveren**: er der ikke udarbejdet en skriftlig aftale med det foreskrevne indhold, vil forholdet i sig selv kunne udgøre en tilsidesættelse af god skik. Overtrædelse af § 48, stk. 1-4, er tillige strafsanktioneret med bøde efter LOFE § 65.

LOV

Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 2

Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 5

Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 11

Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48, stk. 2

Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 49

Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 65

§ 4 Uafhængighed af sælgerformidleren og det absolutte forbud mod dobbeltrepræsentation

Et bærende hensyn bag køberformidlingsreglerne er, at køberrådgiveren skal være uafhængig af sælgersiden. Det udmøntes i LOFE § 48, stk. 3, der opstiller et **absolut forbud mod dobbeltrepræsentation**:

"Ingen må være repræsentant for både sælger og køber i samme handel. Det gælder for en ejer, en ansat eller en person med tilsvarende tilknytning til ejendomsformidlingsvirksomheden."

Forbuddet spejler det uafhængighedskrav, der gælder for salgsmægleren, og er ikke begrænset til den enkelte mægler: det omfatter også ejere, ansatte og personer med tilsvarende tilknytning til ejendomsformidlingsvirksomheden, så samme virksomhed ikke kan sidde på begge sider af bordet. Hertil kommer oplysningspligten i § 48, stk. 4: har rådgiveren en væsentlig økonomisk eller personlig interesse i, om handlen indgås, skal det oplyses til køber i selve rådgivningsaftalen og til sælger skriftligt.

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere må forventes at anlægge en streng vurdering af uafhængigheden – på linje med den retlige målestok, Højesteret har anlagt for professionelle rådgiveres uafhængighed i andre brancher. I [BS-35382/2024-HJR](#) (om en advokatvirksomhed) formulerede Højesteret princippet sådan:

"En advokat eller et advokatselskab handler i strid med god advokatskik ... hvis advokaten eller advokatselskabet indgår i et samarbejde med andre virksomheder på vilkår eller under omstændigheder, hvor der kan rejses rimeligt begrundet tvivl om, hvorvidt samarbejdet er foreneligt med de nævnte krav om iagttagelse af fortrolighed og bevarelse af uafhængighed og integritet."

Dommen vedrører advokater og ikke ejendomsmæglere, men illustrerer den »rimeligt begrundet tvivl«-tærskel, der generelt gælder for, hvornår en interessebinding kompromitterer en professionel rådgivers uafhængighed. Den generelle behandling af uafhængighed og interessekonflikter for ejendomsmæglere findes i den særskilte oversigt om [uafhængighed og interessekonflikter](#).

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48, stk. 3, 4](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik

05.02.2025

Honorarstruktur og oplysning om provision og økonomiske interesser

Honorarstrukturen er et af de centrale spørgsmål ved køberformidling, fordi en uigennemsigtig eller resultatafhængig betaling kan svække rådgiverens uafhængighed. Køberrådgivningsbekendtgørelsens [§ 3](#) stiller derfor detaljerede krav til, at vederlaget aftales skriftligt og gennemsigtigt på forhånd:

Oplysningskrav til vederlaget	Hjemmel
Timepris eller samlet vederlag – eller grundlaget for beregningen	Bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1
Hvornår og hvordan vederlaget betales, herunder ved opsigelse	§ 3, stk. 1, nr. 2
Om der skal betales, selv om køber ikke erhverver ejendommen	§ 3, stk. 1, nr. 3
Ved variabelt vederlag (fx for forhandlet prisnedslag): beregningsgrundlag, maksimumbeløb og et regneeksempel	§ 3, stk. 2
Ved opsigelse: kun et rimeligt vederlag i forhold til de udførte ydelser	§ 3, stk. 3

Dertil kommer en skærpet oplysningspligt om **bagvedliggende økonomiske interesser**. Efter bekendtgørelsens [§ 4](#) skal rådgiveren skriftligt oplyse køberen, hvis rådgiveren har en væsentlig interesse i køberens valg af finansiering, forsikring eller andre ydelser, og skal oplyse, hvorfra eventuel provision, rabat eller andet vederlag stammer, samt gøre køberen bekendt med adgangen til at få oplyst beløbets størrelse. Modtager rådgiveren betroede midler fra køber, kræver bekendtgørelsens [§ 8](#), at rådgiveren er underlagt en garantiordning.

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere lægger efter dette regelsæt vægt på, at honoraret er **transparent, aftalt på forhånd og dokumenteret skriftligt**, og at enhver kilde til provision er afdækket over for køber – netop fordi skjulte vederlag fra fx långiver eller forsikringsselskab kan udfordre den uafhængighed, som [§ 48, stk. 3-4](#), kræver.

LOV

[Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 3](#)[Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 4](#)[Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 8](#)

§ 6 Afgrænsning til juridisk og finansiel rådgivning

Køberrådgivning ligger tæt op ad både juridisk berigtigelse og finansiel rådgivning, og reformen trak derfor nogle grænser op, som er afgørende for, hvad Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kan og ikke kan prøve.

Forholdet til juridisk rådgivning. Lov om juridisk rådgivning blev ændret samtidig, så lovens § 2, stk. 6 og 7, ikke omfatter erhvervsmæssig juridisk rådgivning ydet i forbindelse med køb af fast ejendom, i det omfang der er fastsat særskilte regler herom, jf. **lov om juridisk rådgivning § 1, stk. 4**. Køberrådgivning, der falder under LOFE, reguleres altså af LOFE og køberrådgivningsbekendtgørelsen – ikke af lov om juridisk rådgivning. Berigtigelsen af handlen er udtrykkeligt en del af køberrådgiverens opgaver: efter bekendtgørelsens § 9 skal rådgiveren bl.a. sikre, at køberen opnår anmærkningsfrit skøde eller tilsvarende sikring af adkomsten. **Advokater**, der yder rådgivningen som led i selvstændig advokatvirksomhed, er dog undtaget fra §§ 48-49, jf. **LOFE § 1, stk. 4**, og hører under **advokatansvar**.

Forholdet til finansiel rådgivning. Påtager køberrådgiveren sig at rådgive om køberens økonomi og finansiering – herunder om køber har råd til købet, og om finansieringsmuligheder – skal gældende lovgivning herfor, herunder lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, iagttages, jf. bekendtgørelsens § 10. For forhold, der ligger uden for opdraget og sædvanlig køberrådgivning, skal rådgiveren henvise køber til at søge særskilt rådgivning hos tredjepart, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3, nr. 6. Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere lægger her vægt på, at rådgiveren **holder sig inden for sit kompetenceområde** og aktivt henviser videre, frem for at rådgive om forhold, rådgiveren ikke behersker.

LOV

[Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 9](#)[Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 10](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 1, stk. 4](#)[Lov om juridisk rådgivning § 1, stk. 4](#)

§ 7 Klagebehandling, sagsgang og sanktioner ved Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere

Reformen ændrede også rammerne for selve sagsbehandlingen ved Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere – ændringer, der gælder fuldt ud for de nye køberformidlingssager:

- **Intet klagegebyr.** Gebyret på 250 kr. for at indbringe en klage blev afskaffet, hvilket sænker adgangsbarrieren for forbrugere, herunder købere.
- **Behandling af egen drift.** Efter **LOFE § 52, stk. 4** kan nævnet fortsætte sagsbehandlingen, selv om klageren tilbagekalder klagen, og kan tage klagepunkter op af egen drift, hvis nævnet finder grundlag herfor.
- **Sekretariat og udpegning.** Sekretariatsbetjeningen og udpegningen af nævnets medlemmer varetages af Nævnenes Hus (ikke længere Erhvervsstyrelsen).
-

Sanktionstrappen. Over for en godkendt ejendomsmægler, der tilsidesætter §§ 48-49, råder nævnet efter [LOFE § 53](#) over en gradueret sanktionstrappe: udtalelse af kritik (en ny, mild irettesættelse uden offentliggørelse af navn), advarsel, bøde samt – som ny sanktion – betinget frakendelse, og i grovere tilfælde ubetinget frakendelse af godkendelsen.

Bindende afgørelse med adgang til domstolsprøvelse. Disciplinærnævnets afgørelser er bindende, men en afgørelse om frakendelse kan af den, afgørelsen vedrører, kræves indbragt for domstolene inden 4 uger, hvorefter Nævnenes Hus anlægger sag i den borgerlige retsplejes former, jf. [LOFE § 64](#). Det er ad denne vej, at domstolene fremover vil få lejlighed til at efterprøve nævnets linje på køberformidlingsområdet. De nærmere detaljer om sanktionernes udmåling behandles i oversigten om [Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglers sanktioner](#).

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52, stk. 4](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 53](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 64](#)

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis om købers retsstilling og status for nævnspraksis

Der foreligger endnu **ingen offentliggjort domstolspraksis specifikt om LOFE §§ 48-49**, og heller ikke en konsolideret nævnspraksis – hvilket er forventeligt, da reglerne først trådte i kraft 1. januar 2024. Domstolenes praksis om købers retsstilling i ejendomshandler belyser imidlertid netop de risici, som køberformidleren nu skal hjælpe køber med at håndtere, og som tidligere alene blev afhjulpet gennem mangelsbeføjelser mod sælger og køberens egen advokat.

Centralt står [BS-47215/2019-HJR](#), hvor Højesteret tilkendte køberne et forholdsmæssigt afslag på 150.000 kr., fordi salgsopstillingen urigtigt angav boligarealet til 148 m² mod faktisk 128 m². Retten fastslog samtidig, at:

"Under hensyn til den urigtige oplysning om boligarealets størrelse, som fremgik af salgsopstillingen, finder Højesteret, at en generel ansvarsfraskrivelse som den foreliggende ikke afskærer B og C fra at kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen."

Dommen viser, at urigtige oplysninger i salgsmaterialet udgør en mangel, og at køber ikke uden videre kan bebrejdes manglende egen kontrol – netop den type forhold, som en uafhængig køberrådgiver efter §§ 48-49 og bekendtgørelsens § 5 skal afdække og gennemgå med køber. Tilsvarende fik køber forholdsmæssigt afslag for arealmangel i [BS-48620/2020-VLR](#) (Vestre Landsret), og en arealmangel på mere end 5 % begrundede ophævelse i [BS-116/2011-HJR](#).

At oplysninger i salgsmaterialet kan påføre køber tab, illustreres også af [BS-45353/2022-HJR](#), hvor købere af projektsalgsejendomme rejste erstatningskrav mod Vurderingsstyrelsen for vejledende grundværdiudtalelser, der var afgivet til ejendomsmægleren og indgik i salgsopstillingerne; Højesteret henviste sagerne til landsretten som 1. instans på grund af deres principielle karakter. Endelig fastslog Højesteret i [BS-36449/2025-HJR](#), at en sælger kan opgøre sit tab som en abstrakt prisdifference på grundlag af en ejendomsmæglers skønnede markedsværdi – en påmindelse om vægten af korrekte værdiansættelser, jf. køberrådgiverens pligt efter [§ 49](#).

Samlet set er det forventningen, at Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere over de kommende år vil opbygge en egentlig praksis om §§ 48-49, og at de første afgørelser – når de indbringes for domstolene efter [LOFE § 64](#)

– vil afklare grænserne for køberformidlerens uafhængighed, oplysnings- og rådgivningspligt. Indtil da hviler retsstillingen på lovteksten, køberrådgivningsbekendtgørelsen og forarbejderne.

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48](#)
[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 49](#)
[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 64](#)

PRAKSIS	Højesteret · Erstatning ved misligholdt ejendomshandel uden dækningssalg: Opgørelse af abstrakt prisdifference	09.02.2026
	Højesteret · Højesteret henviser sager om Vurderingsstyrelsens erstatningsansvar for vejledende udtalelser til landsretten som 1. instans	01.05.2023
	Højesteret · Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	23.06.2020
	Højesteret · Højesterets dom om ophævelse af ejendomskøb grundet arealmangel og betydningen af midlertidig udlejning	04.03.2013
	Landsretten · Dom om forholdsmæssigt afslag ved køb af boligejendom som følge af arealmangel	30.09.2021

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Bekendtgørelse om erhvervsmæssig rådgivning og bistand i forbindelse med køb af fast ejendom § 2		Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 1 stk. 1	
Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 48		Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 49	
Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52	stk. 1	Lov om juridisk rådgivning § 1	stk. 4

MATERIALE Citerede afgørelser

6 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		5
09.02.2026	Erstatning ved misligholdt ejendomshandel uden dækningssalg: Opgørelse af abstrakt prisdifference	36449-2025
05.02.2025	Højesterets dom om KPMG Laws uafhængighed og overholdelse af god advokatskik	7158-8603
01.05.2023	Højesteret henviser sager om Vurderingsstyrelsens erstatningsansvar for vejledende udtalelser til landsretten som 1. instans	3324-3953
23.06.2020	Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	bs-47215-2019-hjr
04.03.2013	Højesterets dom om ophævelse af ejendomskøb grundet arealmangel og betydningen af midlertidig udlejning	6031-7215
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		1
30.09.2021	Dom om forholdsmæssigt afslag ved køb af boligejendom som følge af arealmangel	4420-5302